

Sygn. akt IV U 1526/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania B. P.

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w T.

z dnia 7 sierpnia 2013 roku nr (...)

w sprawie B. P.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w T.

o prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1526/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 grudnia 2013 r.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w T. decyzją z dnia 07.08.2013 r. odmówił B. P. przyznania renty rolniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 1998 r. Nr 7 poz. 25 z póź. zm.). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołując się na treść art. 21 cytowanej ustawy stwierdził, że w/w nie przysługuje prawo do renty rolniczej, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 02.08.2013 r. nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

B. P. w odwołaniu od decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Odwołująca uzasadniła swoje żądanie złym stanem zdrowia, który czyni ją niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie korzysta z leczenia sanatoryjnego, ponieważ musi opiekować się chorym mężem, a na miejscu pobiera masaże i zabiegi rehabilitacyjne.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosła o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

B. P. urodzona w dniu (...)r. ma wykształcenie zawodowe krawieckie, rolniczka, legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia rolniczego. Dotychczas nie pobierała renty rolniczej. W dniu 04.06.2013 r. wystąpiła z wnioskiem o rentę rolniczą.

(dowód: akta rentowe)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u B. P. całkowitej, długotrwałej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu przepisów art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1993 r. Nr 71, poz. 342 z p. zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły stwierdził, że odwołująca choruje na:

- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa, bóle kręgosłupa lędźwiowego,
- przebytą Boreliozę bez cech uszkodzenia układu nerwowego.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującej schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegły uznał, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołująca skarżyła się na bóle odcinka lędźwiowego kręgosłupa leczonego z poprawą. W badaniu fizykalnym nie stwierdzono zmian patologicznych. Zakres ruchów jest prawidłowy. W badaniu neurologicznym ruchomość kręgosłupa jest prawidłowa, próba Romberga ujemna, objawy rozciągowe ujemne, siła mięśniowa prawidłowa, chód prawidłowy, nie stwierdza się zaników mięśni, odruchy głębokie w kończynach górnych i dolnych są symetryczne. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa powodują dolegliwości bólowe wymagające leczenia i rehabilitacji. Zaostrzenia dolegliwości bólowych mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy. W październiku 2013 r. w poradni chorób zakaźnych rozpoznano boreliozę, wymaga obserwacji ale to przebyte schorzenie nie ma wpływu na orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy. Stwierdzone dolegliwości ze strony kręgosłupa nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

(dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 8-10 as).

Organ rentowy nie wniósł żadnych zastrzeżeń do przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów z opinii biegłych lekarzy sądowych. Odwołująca stwierdziła, że nie zgadza się z opinią, ale nie zgłosiła żadnych merytorycznych zarzutów, ograniczając się do stwierdzenia, że choruje na różne schorzenia, które czynią ją całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Sąd nie podzielił zastrzeżeń uznając, iż opinia ta w pełni zasługuje na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sąдово-lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującej nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłego. W opiniowaniu sąдово-lekarskim istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość przedłożonych badań, stałe leczenie – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy. Subiektywne odczucia odwołującej muszą być oceniane w toku badania klinicznego i obiektywnie zweryfikowane. Obiektywna weryfikacja nie zawsze jednak spełnia oczekiwania stron zwłaszcza w postępowaniu w sprawach rentowych - co jednakże nie przesądza automatycznie, że opinia wydana jest z naruszeniem obiektywizmu i bezstronności.

Opinia biegłych zdaniem Sądu zawiera kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia odwołującej i uwzględnia wpływ wszystkich rozpoznanych u niej schorzeń na zdolność do pracy ocenianą z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu dogłębnej wiedzy specjalistycznej popartej doświadczeniem osób je sporządzających. Wnioski opinii zostały właściwie sformułowane i umotywowane, zaś sposób dojścia do przedstawionego przez biegłego stanowiska w ocenie Sądu zezwala uznać opinie za jasny, przejrzysty i w pełni wiarygodny dowód sąдово - lekarski.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Pozostałe okoliczności sprawy uznał Sąd za bezsporne, bowiem nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie zostały w całości uznane przez Sąd za wiarygodne i prawdziwe.

Sąd rozważył co następuje:

Stosownie do dyspozycji art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1993 r. Nr 71, poz. 342 z p. zm.) przesłankami niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym uprawniającymi do renty inwalidzkiej rolniczej są:

- podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983 -1990,

- trwała lub okresowa całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym,
- całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2 , lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy odwołująca ze względu na stan zdrowia jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym czy też jest do wykonywania tej pracy zdolna jak to wynika z zakwestionowanej opinii Komisji Lekarskiej i wydanej na tej podstawie decyzji KRUS. W przekonaniu Sądu - z opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty z zakresu neurologii wydanej w toku postępowania w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wynika, iż stan zdrowia odwołującej - uzasadnia tezę, iż nie spełnia ona przesłanki całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, a tym samym nie spełnia wymogów nabycia prawa do inwalidzkiej renty rolniczej określonych w przytoczonych przepisach.

Sąd stwierdził, że B. P. jest zdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Biorąc bowiem pod uwagę charakter dotychczasowych schorzeń: zmian zwyrodnieniowych odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa, bóle kręgosłupa lędźwiowego oraz przebytą boreliozę bez cech uszkodzenia układu nerwowego oraz stopień ich nasilenia należało w całości podzielić stanowisko biegłego wyrażone w opinii. Stan zdrowia odwołującej nie uzasadnia uznanie jej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, a ewentualne zaostrzenia dolegliwości bólowych mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴§1 kpc, należało orzec jak w sentencji.

SSO Kazimierz Kostrzewa

Sekr.

1. odnotować uzasadnienie,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć odwołującej,
3. kal. 2 tygodnie.